

Obsah.

	Stránka
Uvod	1
Co gest řek?	2
Myslénka, slova	3
Průpovídky	4
Co gest učenj gajykù Českemu	5
Co gest Česká mluvnice?	—

Díl první.

Zpytování slow (Slowozpys, Wort-
forschung, etymologia) 7

Rozvrh první.

Opismenech a slowich.

§.

1. Písmeno. Slovo. Slabika.	9
— Malé litery, neb písmena	10
2. Veliké — — —	—
4. Literam samohlásné (samohlásky, hlásky, Selbstlaute, vocales) Literam spoluhlásné, (spoluhlásky, sauhlásky, zwieky Mitlaute, consonantes)	—
5. I a r polohlásky (Halblaute, semivocales.)	—
6. Zavřené u (v) samohláska	11
8. Samohlásky krátké a dlouhé	—
9. e lísté, a mělké ē	—
10. Dwogh lásky (Doppellaute, diphthongi)	—
11. Přizwuk (Ton)	12
12. Přizwuk ostrý (geschärfter Ton).	—

§.		Stránka
13. Přízwuk prodlužný (gedehnter Ton)	.	13
14. Každá první slabika přízvučná	.	—
15. Cizí slova za domácí přípravou kladau přízwuk na první slabiku.	.	—
17. Slovce ne a jednošlabičná předslovce přitahují přízwuk k sobě.	.	—

Rozvrh druhý.

Od pravopisu	14
21. Kdy píšeme veliká začáteční písmena?	15
22. Kdy spoluhlásky d, n, t puntíkem znamenáme?	16
24. Čím vřeštěm znamenané?	17
25. Máli se ku konci slabiky b, d, h, ž, č, anebo p, t, ch, s, š psát?	—
26. Kraucené s, š ku konci slabiky	18
27. f místo cizího ph	—
28. w na začátku slov	18
31. Samohlásky zdlaňha vyšlovené prodlužníkem se znamenají	19
32. Dlauhé ó	20
35. Zavřené u [v]	—
37. Měkké neboli gemné ě	—
39. Hrubé y (h)	21
40. Měkké neboli gemné i (i)	—
42. Kdy se píše hrubé y, a kdy měkké i po spoluhláskách pochybných b, l, m, p, w?	22
45. Důležitý rozdíl slabik bi, li, mi, pi, wi a by, ly, my, py, wv.	23
49. Předslovce pří	24
50. — pří	—
57. Kdy se píše eg a kdy ey	25
59. Znamenj rozeznávacích (Unterscheidungszeichen)	28
60. I. Znamenj oddělovací (Abtheilungszeichen)	—
II. Znamenj dorájecí (Nachdruckszeichen)	29
III. Znamenj srozuměvací (Verständlichkeitszeich.)	—
62. Puntík, (pich, bod, tečka, Schluspunkt)	—
63. Dwouj puntík (dwogpich, dwogtečka, der Doppelpunkt, colon)	—
64. Čárka s puntíkem (středník, semicolon, media nota, der Strichpunkt)	31
65. Čárka (přetísek, prautek, comma, der Beistrich)	32
67. Znamenj otázky, (otazník, signum interrogationis, das Fragezeichen)	33
68. Znamenj vykřiknují (zvolací, zwolawník, Ausruungszeichen, signum exclamationis)	—

§.	Stránka
70. Znamenj uwodicj (uwodnjsk, das Anführungszeichen, signum citationis)	34
71. Znamenj spogowacj (pognjsk, Bindzeichen, hyphen)	—
72. Znamenj roždłowacj (lučnjsk, Trennungzeichen, puneta diaereseos)	—
73. Znamenj zawięracj (zaworka, Einschlußzeichen, parenthesis)	—
74. Znamenj domyslecj (nadomyslnjsk, der Gedankenstrich, pausa)	35
75. Znamenj poznameniacj (obkaznjsk, das Anmerkungszeichen)	—
76. Znamenj rozwrhowacj (rozwrzsnjsk, das Zeichen des Absages)	36
77. Znamenj prodlužowacj (prodłużnjsk, das Dehnungszeichen)	—

Rozwrah třetj.

Dohybání slow.

Hlawa prvnj.

Rozdelenj částek řeči.	37
80. Částky řeči dělajme wezměs na tré: gměna (Nennwörter), časosłowa (Zeitwörter), a slowce (Bestimmungswörter)	38
81. Auklastnjk (das Mittelwort, participium § 301. 326)	—
83. Určitégi částky řeči dělajme na bewatero. Str. 5.	—
84. Ohhebné částky řeči (flexibiles)	39
85. Neohebné částky řeči (inflexibiles)	—
86. 1) Gměno podstatné [samostatné, hlawnj, das Hauptwort, substantivum] str. 3.	—
87. Gměno vlastníj (ein eigener, eigenthümlicher Name, nomen proprium)	—
— Gměno nazývacj (ein gemeiner Name, Geschlechtsname, nomen appellativum, commune)	—
88. Gměno hromadné (ein Sammelname, collectivum)	40
89. 2) Gměno spolustatné (saugměno, das Beiwort, adjektivum) str. 3.	—
90. 3) Gměno početnj, neboli čísló (das Zahlwort, numerale) str. 4.	—
91. 4) Mjistogměno (das Fürwort, pronomen) str. 5.	—
92. 5) Časosłowa čili sloweso (das Zeitwort, verbum) str. 3.	—
93. 6) Příjlowce (das Nebenwort, Umstandswort, adverbium) str. 5.	—

§.	Stránka
94. 7) Předstowce (das Vorwort, praepositio)	str. 5. 41
95. 8) Pogłownce (das Bindewort, conjuctio)	str. 5. —
96. 9) Citołownce, (mejisłownce, das Empfindungswort, interjectio)	—
97. Gměno kmenné, kořenné (das Stammwort, primivium)	—
— Gměno odwozené (abgeleitetes Wort, derivatum)	—
— Gměno gednoduché (einfaches Wort, simplex); složené (zusammengesetztes Wort, compositum)	42

H l a w a d r u h ā.

98. O g m é n u p o d s t a t n é m	—
99. Při gméně podstatném pozorvgeme. pohlawj, počet, pád, uchylku, a znamenáli gměno věc životnau nebož bezživotnau	43
100. Pohlawj mužské, ženské a neobojí, genus masculinum, femininum, neutrum	—
106. Počet gednonásobný, dwognásobný a wjeenásobný, (gednočet, dwocet, mnohočet)	44
109. Pádů sedmero	—
— Pád přijmý, casus rectus; pádové křiwlacj, causa obliqui	45
110. Uchylek dewatero	46
111. Gměno životné, bezživotné	—
112. I. Uchylka (Abänderungsart, declinatio) had, mlat	—
130. II. — muž, meč	54
142. III. — kost	56
144. IV. — žena	57
152. V. — dusse, baň	60
159. VI. — děwče	62
164. VII. — moře	63
168. VIII. — slowo	64
177. IX. Uchylka — psanj	67
181. Přehled dewjti uchylek	69

H l a w a t ř e t j.

O g m é n u s p o l u s t a t n é m	70
Gměna spoluštatná čili saugměna gsau čtverý:	—
183. 1) spogená (scostlá, verbundene Beiwörter, adverbia concreta)	—
184. 2) stažená (zusammengezogene, contracta)	—
185. 3) oddelená (abgesonderte, abstracta)	—
186. 4) přiwlastniwá (zueignende, possessiva)	71

§.	Stručata
188. I. Uchyłka saugmen spogených: glatý, á, é . . .	71
195. II. — — stažených: boží, i, j . . .	75
198. III. — — oddělených: gis, a, o . . .	76
199. IV. — — přiwlastniwých: králu w, owa, owo tekin, ina, ino.	77
203. O stupních přirownávacích	79
204. První stupeň přirownávací	—
205. Druhý — —	—
206. Třetí — —	80

H l a w a č t w r t á.

214. O g m ě n e ch početných	82
Gměna početnij neboli čísla gau ſſestry:	
215. 1) základní (hlavnj, Grundzahlen, cardinalia)	—
216. 2) řadová (Ordnungszahlen, ordinalia)	83
217. 3) druhová (Gattungs-, Verschiedenheitszahlen)	—
218. 4) rozmnožovací (Verdoppelungszahlen, Verviel-fältigungszahlen, multiplicativa)	—
219. 5) časowní (Zeitzahlen)	84
220. 6) hromadná (Sammelzahlwörter)	—
221. Uchyłka čísel základních	85
232. Uchyłka čísel druhových	86
236. Uchyłka w ſſecken	87

H l a w a p á t á.

O místogměnach	88
237. Místogměna (Fürwörter, pronomina)	—
238. 1) osobná (persönliche Fürwörter, personalia)	89
239. Místogměno zpátečné (zurückführendes, reciprocum)	—
244. 2) přiwlastniwá (zueignende Fürwörter, possessiva)	91
248. 3) ukazowací (zeigende, anzeigennde Fürwörter, demonstrativa)	92
252. 4) potahowací (beziehende Fürwörter, relativa)	94
257. tájací, (fragende Fürwörter, interrogativa)	95

H l a w a ſ ſ e ft á.

O č a s o ſ ſ o w u	93
268. Čuſoſtowo neboli ſloweso str. 3.	—
269. 1) činici (wirkendes Zeitwort, verbum activum)	—
270. 2) trpěc (lebendes Zeitwort, verbum passivum)	—
271. 3) neobogj, nečinné, nepřecházejc (unthätiges)	

§.	Stránka
Mittelzeitwort, verbum neutrum, intransitivum)	98
272. 4) zpátkem působící (rückwirkendes Zeitwort, reciprocum, reflexivum)	—
273. Časoslovovo 1) gednotné (gednotliwé, einzelnes Zeitwort, verbum singulare)	99
274. 2) trwacj (dauerndes Zeitwort, verbum durativum)	—
275. 3) opětowacj (wiederholendes Zeitwort, verbum iterativum)	—
276. 4) častotné (častotliwé, oft wiederholendes, verschiedenartiges Zeitwort, verbum frequentativum)	—
277. Skloňka (Abänderung, conjugatio) Vři časoslovu gest patero k pamatování:	—
279. Způsob	100
280. 1) oznamovacj (anzeig. Art, modus indicativus)	—
281. 2) žádacj (wünschende Art, modus optativus)	—
282. 3) rozkazowacj (gebieth. Art, modus imperativus)	—
283. 4) neurčitý (unbestimmte Art, modus infinitivus)	—
285. Polůžka (Lagewort, způsob dosižný, supinum)	—
286. 5) přestupowacj (überschreitende Art, modus transgressivus)	101
287. Čas (die Zeit, tempus)	102
288. Čas budaucí	—
289. 1) gednotný, (die einf. künf. Z., futurum simplex)	—
290. 2) složený (die zusammengesetzte künftige Zeit, futurum compositum)	—
291. Počet.	
292. Osoba.	
295. Vzdělání skloňky (Bildung der Abwandlung)	103
296. Vzdělání přítomného času způsobu oznamovacjho	—
299. Vzdělání minulého času způsobu oznamovacjho indicativus	105
301. Aučastník smyslu činícjho, aučastník činícj (Mittelwort wirkender Bedeutung, wirkendes Mittelwort, participium activum)	—
304. Čas dánynominalní	106
305. Vzdělání způsobu žádacjho (Bildung der wünschenden Art, optativus)	—
306. Vzdělání způsobu rozkazowacjho (Bildung der gebietenden Art, imperativus)	107
317. Vzdělání polůžky (způsobu dosižného, Bildung des Lagewortes, supinum §. 285.)	108
318. Vzdělání způsobu přestupowacjho (Bildung der überschreitenden Art, modus transgressivus)	109
319. Způsob přestupowacj přítomného času	—
321. — — času minulého	110
323. — — budaucího	—

	Stránka
325 Způsob přestupovací myslu trpěcího (überschreitende Art leidender Bedeutung, modus transgressivus vocis passivae)	111
326. Učastník trpěcí (das leidende Mittelwort, participium passivum) kterak se dělá?	—
328. Skloňka časoslová pomocného (Abwandlung des Hülfszeitwortes, conjugationis paradigmata)	114
329. Skloňka časoslov pravidelných (Abwandlung der regelmäßigen Zeitwörter) wezu, innu, pigi, milugi, wolám, učjm, wáljm	116
330. Smysl trpěcí (trpný, leidende Bedeutung, vox passiva)	117
331. Kolikeronásobně dá se smysl trpěcí vygádřit?	124
332. Časoslová zpátkem působící (rückwirkende Zeitwörter, verba reciproca, reflexiva)	126
333. Časoslová neosobná (unpersönliche Zeitwörter verba impersonalia)	127
335. Časoslová vadná (mangelhafte Zeitwörter, verba defectiva)	—

H l a w a s e d m á.

338. O příslowcích (Nebenwörter, Umstandswörter, adverbia §. 93. 336. 409.)	128
337. Příslowce (ohybná, biegsame Nebenwörter)	—

H l a w a o s m á.

345. O předslowcích (Vorwörter, prepositiones §. 94.)	131
---	-----

H l a w a d e w á t á.

360. O peglowcích (Bindewört, conjunctiones §. 95.)	136
---	-----

H l a w a d e s á t á.

361. O citoslowcích (Empfindungswörter, interjectiones §. 96.)	142
--	-----

Díl druhý.

Spogowání slov

(Kladba, Wortfügung, syntaxis).

Hlawa první.

§.		Stránka
363.	Spogowání jména podstatného	144
	(Hauptwort, nomen substantivum)	—
364.	Kdy stojí první pád (gmenovatel? §. 109.)	—
365.	Časoslova slovu, gmenugi se	—
366.	Kdy se klade pád druhý (ploditel?)	—
367.	Kdy se promění jméno podstatné v spoluřečné?	—
368.	Kdy se říká v druhém pádu Náň?	145
379.	Kdy se klade pád třetí (davatel?) str. 45.	147
381.	Kdy se staví pád čtvrtý (winitel)?	148
385.	Kdy se staví pád sedmý (nástrojní, společný)?	—

Hlawa druhá.

	Spogowání jména spoluřečného, (sau-	
	gména, Beiwort, adjectivum)	150
390.	První pád saugmén oddělených §. 185. 198. 200.	151
391.	Třetí pád saugmén oddělených	—
392.	Čtvrtý pád saugmén oddělených	—
393.	Kdy se klade než?	152

Hlawa třetí.

394.	Spogowání jmen početních §. 214.	—
------	--	---

Hlawa čtvrtá,

	Spogowání místogmen	153
396.	Místogmén osobná §. 237. 238.	—
398.	gich	154
399.	co místo gak, gak mnoho	—
400.	co, něco v prvním nebo ve čtvrtém pádu	—
401.	co s předstowcem za	—

H l a w a p á t á.

	S t r a n k a
402. Spogowáni časólow	154
407. Kdy užíváme ipúšobu přestupovacího (modus transgressivus, überschreitende Art)?	156

H l a w a ſ e ſ t á.

409. Spogowání přislowej (§. 93. 336.)	157
412. Zdvořilé odpovídání	158
413. Přislowí	—
414. Líbín, povídka	162
415. Soliman, povídka	163
416.— 430. Rozličné známosti	164 — 166

D m y l o w é.

S t r . č á d e k	o m y l u	o p r a w a.
5. 20.	českého	Českého.
12. 24.	českém	Českém.
15. 32.	české	České.
32. 6.	pogłosowcy	pogłosowci.
43. 1.	gméno	gménou.
46. 4.	§.	§. 110.
48. 26.	služebjek — služebjku!	služebnjek — služebnjku!
56. 12.	Hořicy, wánocy	Hořici, wánoci.
67. 4.	IV.	IX.
88. 21.	zueignende	zeigende, demonstrativa,
95. 5.	spogłosowce	pogłosowce.
118. 36.	wálelobys	wálelbys,

